

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **J. D.**, bytem, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře na Zlatnici 301/12, Praha 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2015, č. j. KUZL-72345/2014, sp. zn. KUSP-72345/2014/DOP/Ků,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2015, č. j. KUZL-72345/2014, sp. zn. KUSP-72345/2014/DOP-Ků, kdy žalovaný rozhodl tak, že zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Uh. Brod ze dne 16. 10. 2014, č. j. OS-D/2056/24/14/Po, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a toto rozhodnutí potvrdil.

V žalobě žalobce uvedl, že činí sporným vyznačení právní moci obou napadených rozhodnutí, neboť žalovaný řádně nedoručil napadené rozhodnutí, avšak přesto vyznačil jeho právní moc.

Zástupce žalobce K. S., narozený, trvale bytem, požádal v podání ze dne 28. 6. 2014 o doručování veškerých písemností v rámci řízení na elektronickou adresu pro doručování, Též žalobce již dne 28. 5. 2014 požádal přímo žalovaného o zasílání veškerých písemností na e-mail (důkaz podání + potvrzení o doručení podání přílohou). Žalovaný napadené rozhodnutí na tuto elektronickou adresu nezaslal, ani se o to nepokusil.

Dle § 20 odst. 1 správního řádu, správní orgán vypravuje písemnosti primárně na adresu určenou k doručování dle § 19 odst. 3 správního řádu, tj. Pokud žalovaný na tuto adresu písemnost nevypravil, nemohl na sebe případný pokus o doručení prostřednictvím provozovatele poštovních služeb vázat účinky doručení fikcí, jestliže si adresát nevyzvedl zásilku v úložní době (srov. závěr č. 86 zasedání Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 14. 12. 2009: „*ve smyslu § 19 správního řádu nemůže nesprávné doručování poštou vést k uplatnění fikce doručení. Zde by totiž nezákonnost postupu správního orgánu měla negativní dopad na právní postavení adresáta*“).

Ve spise absentuje jakýkoliv doklad o doručení napadeného rozhodnutí, avšak K. S. nebylo napadené rozhodnutí doručeno elektronicky, a to ani do datové schránky, ani osobně podle § 20 odst. 1 správního řádu. Z tohoto důvodu je nutné za den doručení považovat den, kdy se dostavil ke správnímu orgánu, nahlédl do spisu a kopii rozhodnutí převzal, tj. den 22. 5. 2015 (důkaz: záznam o nahlédnutí do spisu).

Vzhledem k výše uvedenému je žaloba včasná. Přestupek, o kterém bylo rozhodováno, měl být spáchán dne 28. 4. 2014. Odpovědnost za spáchání přestupku zanikla dne 28. 4. 2015. Rozhodnutí žalovaného bylo doručeno dne 22. 5. 2015, tj. v době, kdy odpovědnost za spáchání přestupku již zanikla.

Žalobce se odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2010, č. j. 5As 60/2009-163: „*Shledal-li by totiž důvodnou námitkou žalobce, že rozhodnutí mu bylo doručeno až po uplynutí prekluzivní lhůty, již sama o sobě by postačovala ke zrušení správního rozhodnutí*“.

Doručení napadeného rozhodnutí po uplynutí promlčecí lhůty jej činí apriori nezákonným.

Navrhoval proto, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým napadené rozhodnutí včetně související rozhodnutí I. stupně zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení a dále žádal, aby soud závázal žalovaného zaplatit žalobci vzniklé mu náklady řízení.

V písemném vyjádření žalovaný uvedl, že s žalobou nesouhlasí, neboť má za to, že jeho rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a že i způsob vedení řízení byl zcela v mezích jak správního řádu, tak i přestupkového zákona, jakož i zákona o silničním provozu.

Žalovaný považuje žalobu za podanou opožděně, neboť rozhodnutí žalovaného bylo tehdejšímu zmocněnci žalobce doručeno již postupem podle § 24 odst. 1 správního řádu dne 16. 3. 2015 na adresu trvalého bydliště, zatímco žaloba byla podána podle všeho nejdříve dne 17. 6. 2015, tedy po lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 s.ř.s.

Žalovaný nijak nepopírá, že zástupce žalobce ve správním řízení, K. S. požádal v podání ze dne 28. 6. 2015 o doručování písemností v rámci řízení na elektronickou adresu Žalovaný konstatuje, že tuto žádost obsahovala písemnost nazvaná Vyjádření ke spisu čítající sedm stran a byla „schována“ na str. 4 v části věnující se návrhům na dokazování.

Přesně tuto taktiku ve věci řešené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 8As 55/2015, kde rovněž ve správním řízení vystupoval zmocněnec K. S., NSS odsoudil: „*Nad rámec výše uvedeného je třeba dodat, že Nejvyšší správní soud nemohl v projednávané věci přehlédnout, že výše již opakovaně označenou elektronickou adresu pro doručování obsahující diakritická znaménka stěžovatel (žalobce), resp. jeho zástupce v rámci svých podání za doručovací adresu výslovně nikde neoznačil a neuvedl ji ani nikde v záhlaví svých podání. Požadavek na doručování na tuto adresu zmínil stěžovatel pouze v rámci textu svého obsáhlého podání, a to navíc „ukrytou“ v části týkající se důkazů navrhovaných pro správní řízení. Naopak adresu trvalého pobytu, na kterou mu bylo rozhodnutí žalovaného nakonec doručeno, uvedl v záhlaví svých podání adresovaných správnímu orgánu I. stupně i žalovanému. Stejně tak lze upozornit na to, že dané rozhodnutí mu bylo doručeno i na elektronickou adresu, kterou v plné moci předložené správnímu orgánu I. stupně taktéž označuje za adresu doručovací. Výše uvedené pak nutně vede NSS k závěru, že obdobně jako ve věcech vedených u zdejšího soudu, např. pod sp. zn. 3As 139/2014, sp. zn. 9As 162/2014 nebo sp. zn. 9As 144/2014 (byť se změněnou „procesní taktikou“) představuje popsané využití elektronické adresy pro doručování s využitím diakritických znamének i v tomto případě předem promyšlený procesní postup, který má za cíl komplikovat a protahovat správní řízení, resp. generovat v rámci řízení problémové situace, jež mohou s určitou mírou pravděpodobnosti vést k formálním pochybením správních orgánů a dosáhnout tak v důsledku toho prekluze odpovědnosti za přestupek (srov. např. též rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2015, č. j. 4As 76/2015-37). Takový postup nelze akceptovat a poskytnout mu soudní ochranu“.* Žalovaný má za to, že jeho argumentace na stranách 5 a 6 napadeného rozhodnutí, kterou se vypořádal s otázkou zákonnosti doručování, je přílehlavá a plně použitelná i pro doručování na elektronickou adresu Není především pravdivé tvrzení žalobce, že se žalovaný nikdy nepokusil vypravit rozhodnutí na adresu V řízení vedeném pod sp. zn. KUSP 15454/2014/DOP/Pu doručoval rovněž K. S. jak na e-mailovou adresu, tak i na adresu Na první adresu se písemnost nepodařilo vypravit, zatímco na tu druhou ano, nicméně její přijetí pan S. nepotvrdil, a to i přesto, že údajné přijímání zásilek na adresu potvrzuje vždy z adresy

Žalovaný dále odkázal na řízení u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 22A 23/2015, v němž bylo doručováno rovněž panu S. tentokrát MěÚ Vsetín.

Předvolání na listu č. 38 správního spisu MUVS-S449/2014 (ve věci žalobce M. V.) K. S. bylo doručování na jeho e-mailové adresy jak, tak i Připojená doručenka prokazuje, že dne 7. 3. 2014 ve 14:01 hod. byla tato písemnost odeslána na uvedené e-mailové adresy, byla tam úspěšně doručena, avšak adresát toto převzetí nepotvrdil tak, jak vyžaduje § 19 odst. 8 správního řádu. Obdobně tomu tak bylo i s písemností na č. l. 113.

Dále žalovaný uvádí, že na listu č. 20 správního spisu MUVS-S 3547/2014/OSA/NE je založena písemnost „výzva k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí“ obsahující rovněž doklad o tom, že bylo doručováno na obě uvedené e-mailové adresy, aniž by adresát v souladu s § 19 odst. 8 správního řádu přijetí písemnosti potvrdil, a to i přesto, že na potvrzení

je uvedeno, že zpráva byla úspěšně doručena. Obdobně tomu tak bylo i s písemností i na č. l. 14.

Krajský soud v Brně dále pod sp. zn. 33A 28/2015 projednává další případ, v němž figuruje stejný advokát a figuroval v rámci správního řízení i K. S. v roli zmocněnce. V daném řízení správní orgán Městský úřad v Uherském Hradišti prokazatelně doručoval na adresy i, a to v dubnu 2014. Ani z jedné adresy mu nedošlo potvrzení v souladu s § 19 odst. 8 správního řádu.

Problematika doručování K. S. na jeho e-mailové adresy je však mnohem „zajímavější“. K. S. se dožaduje doručování na elektronickou adresu využívající „IDN“, což je zjednodušeně řečeno systém, díky němuž mohou doménová jména obsahovat znaky národních abeced. Oproti původním pravidlům pro tvorbu doménových jmen, podle kterých se používají výhradně písmena anglické abecedy, číslice a znak pomlčky (kódování „ASCII“), tak jméno domény může obsahovat mj. znaky s českou diakritikou (obecně jakýkoliv znak v kódování „UTF“). Pro komunikaci ve veřejné datové síti nicméně nelze IDN použít přímo, proto musí dojít k „překladu“ doménového jména (s využitím kódování „Punycode“) na znaky odpovídající standardní sadě a doplnění dodatečných znaků (předpona „xn-“), které identifikují takto kódovaná jména. Podotkl, že pro národní domény v ČR nebyl systém IDN přijat registrační autoritou a není pozitivně vnímán ani odbornou veřejností.

Typickým úskalím systému IDN je skutečnost, že zápis doménového jména navenek je ovlivněn použitou znakovou (jazykovou) sadou, v důsledku čehož znaky, které se jinak lidskému uživateli mohou jevit stejné, mají při překladu odlišný zápis (příkladem budiž doména <http://www.nssoud.cz>, jejíž překlad je opravdu <http://www.nssoud.cz> a doména <http://www.nssoud.cz> na první pohled se tváříci shodně, jejíž skutečný překlad je ovšem <http://www.xn-nssud-lye.cz>). Žalovaný je pak toho názoru, že jednak osoba, která žádá o doručování na elektronickou adresu využívající IDN doménu nese rizika plynoucí z chybného či matoucího sdělení adresy pro doručování, především však správní orgán není povinen zkoumat, domýšlet či nahrazovat sdělenou adresu jejím zápisem v odlišných kódováních apod. Podání ke správnímu orgánu se činí v českém jazyce, správní orgán je tedy oprávněn předpokládat, že požadavek na doručování na elektronickou adresu odpovídá běžné české znakové sadě a právě na takto sdělenou adresu bude písemností doručovat.

Žalovanému není z úřední činnosti znám jediný případ z jeho správního obvodu, kdy by se tak stalo. Žalovaný rovněž poukázal na to, že K. S. sám nikdy neodesílá zprávy z adresy, nýbrž z adresy, na níž má ostatně navázán svůj kvalifikovaný certifikát - zaručený elektronický podpis, což rovněž dokládají i podání K. S. v tomto přestupkovém řízení. Systémy elektronické pošty ani při rozpoznání a překladu elektronické adresy využívající IDN nemusí být schopny datovou zprávu vlivem nastavení doménových služeb doručit. Jméno domény sabag.eu bylo na zprávách z Městského úřadu ve Vsetíně (viz řízení pod sp. zn. 22A 23/2015) přeloženo na jméno, odkud však stejně žádné potvrzení nikdy nepřišlo, nebo to alespoň není známo žalovanému. Spisová služba žalovaného (stejně jako dalších krajských úřadů) tento formát adresy nerozpoznala. **Žalovanému se přímo jako obstrukční jeví sám o sobě postup, kdy je správní orgán žádán o doručování písemností na jednu adresu, avšak písemnosti jsou mu zasílány výhradně z adresy jiné, přičemž pro takový postup podle žalovaného neexistuje žádný rozumný důvod. Pan S. se jmenuje S. nikoli S.**

Nelze ostatně nevyjádřit podiv nad tím, že elektronickou adresu obsahující diakritická znaménka zvolila právě osoba vystupující v řízení před správními orgány jako zástupce účastníků, u nichž se předpokládá, že jí budou doručovány písemnosti ze strany různých správních orgánů, jejichž úroveň technické vybavenosti a dostupnost moderních technologií či programů může být často zcela odlišná.

Přestože právní úprava doručování podle správního řádu je konstruována na prioritě doručování na adresu zvolenou účastníkem (jeho zástupcem), nemůže volba doručovací adresy v elektronické podobě představovat jediný přípustný prostředek doručování určité písemnosti účastníkům (jejich zástupcům). Zvláště pokud je dána objektivní technická překážka, která není jednorázová či snadno odstranitelná, bylo by v rozporu se smyslem § 19 odst. 4 správního řádu, který má přispívat k urychlení řízení, formálně lpět na povinnosti doručovat výhradně elektronicky. Jinak řečeno, lze připustit, aby správní orgán, jsou-li dány výše nastíněné technické překážky, za analogického užití § 19 odst. 8, 9 správního řádu písemnost i přes žádost o doručování na elektronickou adresu doručoval, jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Takový postup lze připustit tím spíše, pokud je doručováno zástupci účastníka zmocněnému též k přijímání písemností.

Žalovaný tedy trvá na tom, že je to adresát žádající o doručování na elektronickou adresu, který odpovídá za určení, existenci, správnost a funkčnost adresy, včetně pravidel pro příjem pošty na dané doméně. K. S. nikdy podání z adresy vůči správním orgánům neučinil, sdělená adresa pro doručování byla vždy součástí textu nějaké písemnosti. Je-li pak skutečný název elektronické adresy, na tuto adresu K. S. nikdy doručovat nežádal. Žalovaný má za to, že je-li mu sdělena adresa pro doručování, která je zapsaná v textu jako ..., není povinen doručovat na adresu jinou, která by se pod touto adresou mohla skrývat.

Není-li sdělená adresa skutečnou adresou osoby, která žádá o doručování – a ve vztahu k osobě K. S. tomu tak zjevně není – pak jaké jiné jednání by pak mělo být považováno za záměrnou a promyšlenou obstrukci, jejímž jediným cílem je zmařit doručení písemnosti, než toto. Rozsah tohoto jednání je přitom značný, jak je známo z úřední činnosti nejen žalovanému, ale i správním orgánům napříč Českou republikou.

Žalovaný dále odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne 25. 5. 2015, č. j. 52A 47/2014-72, v němž žalobce zastupoval před soudem Mgr. J. T., stejně jako v nyní projednávané věci. Soud mimo jiné dovodil, že „Podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, **zejména může-li to přispět k urychlení řízení**. Z uvedeného ustanovení správního řádu tedy vyplývá, že **je na uvážení správního orgánu**, zda uvedenému požadavku vyhoví či nikoliv, když smyslem tohoto postupu je zejména to, **aby bylo řízení urychleno**. Když však naopak správní orgán dospěje k závěru, že takový způsob doručování nemůže přispět k urychlení řízení, či naopak může přispět ke „zpomalení řízení“, **tak není povinen automaticky bez dalšího doručovat na tuto zmocněncem žalobce požadovanou a udanou adresu a může doručovat písemnosti tak, jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal** (§ 19 odst. 8 správního řádu). Tak tomu bývá zejména v případech, kdy správní orgán má podezření, že sdělení adresy pro doručování nebo elektronické adresy je **pouze zdržovací taktikou**“. Dále pak podrobně popisuje opakující se obstrukce účastníků řízení, resp. jejich obecných zmocněnců, kteří jsou následně v soudním řízení zastupováni stejným advokátem a uvádí „Tato jejich procesní strategie však přehlíží skutečnost, že požadavku

zmocněnců žalobců na doručování na jimi uvedenou elektronickou adresu není povinen správní orgán automaticky vyhovět, a to tím spíše v případě, když má již bohaté zkušenosti s účelovým a obstrukčním jednáním těchto zmocněnců z jiných přestupkových řízení“.

Jak uvedeno výše, žalovaný sám či prostřednictvím správních orgánů I. stupně zjistil, že doručování na e-mail ... je bezvýsledné, ať již pro technické obtíže na straně úřadů, nebo pro ignorování došlých zpráv přímo adresátem. Stejně tak žalovaný zjistil, že dokonce i v řízení, které vedl přímo s panem S..... pod sp. zn. KUSP-22014/2015/DOP/Ti, a kde jmenovaný žádal o doručení na e-mailovou adresu, ten doručení písemnosti nepotvrdil, přičemž žalovaný mu nakonec písemnost doručoval jak do místa bydliště, tak poté využil i toho, že pan S. se dostavil osobně dne 3. 8. 2015 v úplně jiné související věci a písemnost mu doručil osobně.

Žalovaný proto neměl sebemenšího důvodu věřit a doufat, že snad u něj bude nyní spolupráce pana S. při doručování na elektronickou adresu jiná a lepší, a proto se na jeho e-mailovou adresu již doručovat nepokoušel. Není nutné, aby žalovaný (nebo správní orgán I. stupně) měl informace o konkrétní procesní strategii ve spisovém materiálu, postačí vědět, že se tak děje i v jiných řízeních s týmiž osobami, zvláště jde-li o informace natolik v prostředí správních orgánů známou, že se již blíží informaci obecně známé. V tomto směru žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1As 16/2015-30, který přijal závěr, že: *„Právě širší kontext jednání zmocněnce žalobce totiž může prokázat případné obstrukční či zneužívající jednání a odlišit tak náhodné podání písemnosti k poštovní přepravě v cizině od cíle procesní strategie“.* Pokud by žalovaný neměl v rámci své úřední činnosti takovýto ucelený obraz o doručování panu S., pokoušel by se mu doručovat na jeho e-mailovou adresu. V této souvislosti není bez významu, že K. S., který se nezdržuje na adrese svého trvalého pobytu, si nezvolil např. adresu pro doručování (dle § 10b zákona č. 133/2000 Sb.), nebo si jednoduše nezřídil datovou schránku, kde by otázka doručování ze strany správních orgánů nikdy nebyla spornou a nebyla by závislá na volbě kódovacího jazyka, jímž lze napsat doménu s diakritikou. Zvláště je to patrné tehdy, pokud K. S. zastupuje ve vícero řízeních. Datová schránka by mu v tomto směru přinesla mnohem vyšší uživatelský komfort.

Z toho vyplývá, že cílem pana S. nebylo primárně usnadnit doručování své osobě, nýbrž jej komplikovat. Nelze se proto zbavit dojmu, že šlo o nastražení relativně sofistikované procesní miny spojené navíc s potvrzováním doručování zpráv selektivně jen u některých úřadů.

Pokud skutečně K. S. potvrzuje některým jiným úřadům doručení přes e-mail, nemění to nic na věci, že tak nečiní vůči úřadům (alespoň to žalovanému není známo), nad nimiž má žalovaný kontrolní pravomoc, a která vedou správní řízení, která jsou předmětem vícero žalob, ať již na nečinnost nebo proti vlastnímu rozhodnutí správních orgánů. Žalovaný pak sdělil závěr rozsudku NSS, č. j. 4As 76/2015-37 ze dne 20. 5. 2015: *„Závěrem je třeba zdůraznit, že samotné doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně není spojováno s přijetím předmětného e-mailu zmocněnkyní stěžovatele, nýbrž s následným doručením tohoto rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Pokus o doručení prostřednictvím veřejné datové sítě ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu je projevem vstřícnosti veřejné správy a může být účastníku řízení odepřen, vyžaduje-li takové doručování zákon nebo povaha věci (srov. § 19 odst. 3 správního řádu). Doručení písemnosti tímto způsobem je vázáno na součinnost příjemce písemnosti. Případné pochybení správního*

orgánu, který opomene opatřit uznávaným elektronickým podpisem zprávu, jejímž prostřednictvím zasílá doručovanou písemnost (zde rozhodnutí správního orgánu I. stupně) účastníkovi, proto nemůže vést automaticky k vadě následného doručení této písemnosti prostřednictvím poštovní licence a nezákonnosti rozhodnutí o zamítnutí odvolání účastníka pro jeho opožděnost“.

Závěrem žalovaný sdělil, že trvá na tom, že žaloba byla podána opožděně.

Ve věci soud nařídil jednání na 1. 2. 2017, u něhož zástupce žalobce uvedl, že pokud jde o zmocněnce žalobce ve správním řízení, ten si zvolil pro doručování e-mailovou adresu s diakritikou. V tom zástupce nevidí žádné nezákonné ani obstrukční jednání. Dle názoru zástupce zmocněnec žalobce nevěděl, že zvolení e-mailové adresy s diakritikou by mohlo způsobit správnímu orgánu nějaké technické problémy. I kdyby tomu tak však bylo, jedná se o problém odstranitelný v poměrně krátké době. Pokud však správní orgán dospěl k závěru, že z důvodu technických problémů a z jakéhokoliv jiného důvodu nebude zmocněnci na jím zvolenou e-mailovou adresu doručovat, měl postupovat přesně podle správního řádu v otázce doručování, a tedy zákonným způsobem zmocněnci sdělit, že mu nebude a proč na jím zvolenou e-mailovou adresu doručováno. Takto však dle názoru zástupce žalovaný nepostupoval. Pokud odkazuje ve svém vyjádření na zkušenosti jiných správních orgánů v přestupkových řízeních, kde vystupoval stejný zmocněnec jako v této věci, není to přiléhavé, neboť každý případ je trochu jiný. Navíc dle zástupce žalovaný vychází z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu z roku 2015, přičemž zmocněnec vystupoval ve správních řízeních v roce 2013 a 2014 a z té doby není žádné rozhodnutí NSS. I pokud by měl správní orgán za to, že ze strany zmocněnce žalobce se jednalo o obstrukční jednání, musí tomu čelit zákonným způsobem, což se v tomto konkrétním případě nestalo. Domnívá se, že žalovaný nemá žádným způsobem podchycenu tu skutečnost, že v době, kdy si zmocněnec žalobce zvolil e-mailovou adresu s diakritikou, se nedalo na tuto adresu doručovat. Domnívá se, že toto však je rozhodující pro posouzení dané věci. Dále uvedl, že i v letech 2013-2015 se dalo a nadále dá na e-mailovou adresu s diakritikou doručovat z aplikace Microsoft Outlook a tuto aplikaci má k dispozici i správní orgán. Dále uvedl, že pokud zmocněnec žalobce potvrzoval doručení písemností z jiné e-mailové adresy, než na kterou žádal doručovat, žádný zákon toto nevylučuje. Pokud jde o zmocněnce žalobce, jeho trvalé bydliště je ve Šternberku, přičemž v uvedené době měl pracovní uplatnění v Praze, kde bydlel v podnájmu. Za této situace pro něho bylo jednodušší doručování na zvolenou e-mailovou adresu, než doručování na adresu trvalého bydliště, kam pouze občas zajížděl.

Zástupce žalovaného uvedl, že žalovaný se velmi podrobně vypořádal v písemném vyjádření s otázkou doručování zmocněnci žalobce panu K. S. Uvedl, že odkazuje zejména na rozsudek NSS, sp. zn. 8As 55/2015 a na dva rozsudky, na něž odkázal NSS právě v tomto rozsudku, a to sp. zn. 9As 162/2014 a 9As 144/2014, kde NSS zaujal stanovisko, že pokud jde o způsob doručování na uvedenou e-mailovou adresu, jedná se o způsob podpůrný a NSS vyjadřuje stanovisko takové, že v případě uvedené skupiny zmocněnců se jedná o předem promyšlený procesní postup, a z něhož je patrné obstrukční jednání zmocněnců, které nelze akceptovat a poskytovat mu soudní ochranu. Pokud je poukazováno na to, že žalobce má trvalý pobyt ve Šternberku, ale pracuje a bydlí v Praze, mohl si bez problémů zvolit doručovací adresu, kdy zástupce žalovaného poukázal na to, že zmocněnec v záhlaví svých podání uvádí adresu bydliště ve Šternberku. Vzhledem k tomu, že pan S. vystupuje jako zmocněnec v řadě přestupkových řízení, mohl si zavést datovou schránku, do které by mu bylo bez problémů doručováno, přičemž by se jednalo o nejrychlejší formu doručení. Toto se

však v případě uvedeného obecného zmocněnce nestalo. Zástupce žalovaného pak poukázal na věc řešenou u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 22A 31/2015, kdy se jednalo o jiného účastníka řízení a případ řešil v I. stupni Městský úřad Uherský Brod. Zmocněncem žalobce byl v tomto řízení také pan S., když správní orgán se pokoušel doručit zmocněnci žalobce na adresu, přičemž bylo prokázáno, že na tuto adresu se nedařilo doručit, neboť ji systém vůbec nevzal, a proto správní orgán zmocněnci doručoval na stejnou adresu bez diakritiky sdělení, že mu bude doručováno na adresu trvalého bydliště. Správnímu orgánu se z e-mailové adresy bez diakritiky nevrátila žádná odezva. Dále pak uvedl, že pokud jde o rozsudek NSS, sp. zn. 8As 55/2015, z něho také vyplývá doručování na e-mailovou adresu s diakritikou, uvedeno, že v takovém případě jsou překážky při doručování a jedná se o objektivní těžko odstranitelnou překážku. Způsob, který zvolil zmocněnec žalobce, jak z rozsudku vyplývá, nepřispívá k urychlení řízení. Trval na tom, že rozhodně nebylo rozhodnutí žalovaného zmocněnci doručeno až dne 22. 5. 2015. Žalovaný trval na tom, že bylo řádným a zákonným způsobem doručeno rozhodnutí a nabylo právní moci již dne 16. 3. 2015 a žaloba byla proto podána po lhůtě a je opožděná.

Zástupce žalobce na to reagoval tak, že ani Nejvyšší správní soud ani krajský soud neměly zjištěno, že by pan K. S. či třeba pan P. K. činili nějaké schválnosti, když si zvolili doručovací adresu s diakritikou. Trval na tom, že v době, kdy si tyto zmocněnci takovéto e-mailové adresy zvolili, jim to přišlo normální, žádné schválnosti v tom neviděli, a proto byl pro zástupce žalobce velmi překvapivý názor Nejvyššího správního soudu. Trval na tom, že skutečně, pokud by správní orgán měl nějaký technický problém při doručování na e-mailové adresy s diakritikou, tento problém by byl snadno odstranitelný a v krátkém čase. V roce 2015 se také stalo, že Krajský úřad Olomouckého kraje měl již takový informační systém, že se dalo doručovat i na e-mailové adresy s diakritikou. Zda je to i u jiných krajských úřadů či jiných správních orgánů, neví. Dále se domnívá, že žalovaný ohledně doručování nemůže poukazovat na skutečnosti získané z jiných přestupkových řízení, tedy z řízení, kde účastníkem řízení není pan D.

Zástupce žalovaného reagoval tak, že dle něho není pravdivé tvrzení zástupce žalobce ohledně toho, že správní orgán v otázce doručování stejnému zmocněnci nemůže čerpat ze skutečností zjištěných z jiných správních řízení. V rozsudku NSS, č. j. 1As 16/2015-30 se výslovně uvádí, že širší kontext jednání zmocněnce žalobce může prokázat případné obstrukční či zneužívající jednání zmocněnce a odlišit tak náhodné podání písemnosti k poštovní přepravě v cizině od cílené procesní strategie.

Zástupce žalobce zopakoval, že trvá na tom, že žalovaný nemůže vycházet ze zkušeností z jiných případů, kde zastupoval stejný zmocněnec a trval na tom, že správní orgán se vůbec nepokusil na zvolenou doručovací adresu doručovat a zákonným způsobem zmocněnci nesdělil, proč na jím zvolenou adresu nebude doručováno a bude doručováno jiným způsobem. Nemí možné, aby správní orgán pouze sdělil, že doručování e-mailem není bezpečné, a proto odmítal zasílat písemnosti na zvolenou e-mailovou adresu. Obstrukční naopak vidí způsob, jak postupoval správní orgán. To, co je uvedeno v žalobě žalobce, ohledně doručování a lhůt, není rozhodně v rozporu s rozsudkem NSS, sp. zn. 8As 55/2015. Ze správního spisu je patrné, že tento nebyl ze strany správních orgánů řádně veden a ze spisu nikde nevyplývá, proč správní orgán se nepokusil doručit na zvolenou e-mailovou adresu. Toto uvádí správní orgán teprve v odůvodnění svého rozhodnutí, což je však již pozdě. Trval na důvodnosti žaloby.

Z připojených správních spisů soud zjistil tyto skutečnosti.

Po zahájení správního řízení K. S. zaslal MěÚ Uherský Brod plnou moc, kdy 11. 6. 2014, jak z plné moci vyplývá, J. D. udělil K. S., trvale bytem, plnou moc, a to v plném rozsahu ve všech stupních řízení, včetně řízení před správním soudem a doručování písemností. Zmocněnec projevem vůle akceptoval toto zmocnění a žádá o doručování veškeré písemnosti na e-mail

V podání, doručené Městskému úřadu Uh. Brod 30. 6. 2014 a nazvané Vyjádření ke spisu, kde na první straně tohoto podání je v záhlaví uvedeno K. S., je pak v textu na straně 4 ve druhém odstavci uvedeno, že K. S. žádá správní orgán Městský úřad Uherský Brod a též odvolací správní orgán, Krajský úřad Zlínského kraje, o zaslání předvolání a veškerých dalších písemností na jeho elektronickou adresu, kdy tato elektronická adresa je opatřena zaručeným elektronickým podpisem a veškerou doručenou poštu si přebírá jmenovaný v souladu se správním řádem a dalšími navazujícími zákony.

Městský úřad Uh. Brod ve věci podezření z přestupku žalobce nařídil ústní jednání na den 11. 8. 2014, ke kterému předvolal zmocněnce žalobce K. S. na adresu, když písemnost nebyla přes výzvu vyzvednuta a dne 21. 7. 2014 byla vložena do schránky.

Pověřená úřední osoba však 4. 7. 2014 v 8:23 hod. žalobci na jeho e-mailovou adresu uvedenou v plné moci žalobci sdělovala: *naším úřadem byla vypravena písemnost s předvoláním k ústnímu jednání ve věci pod č. j. OS-D/2056/14/Po. Vzhledem k tomu, že e-mailová cesta není považována za bezpečnou pro přenos písemností zasílaných účastníkům řízení, tato v příloze tohoto e-mailu není zaslána. S pozdravem J. P. sam. ref. Odboru správního Městský úřad Uherský Brod, uvedeno dále telefonní spojení a spojení – e-mailem.*

Další jednání ve věci pak bylo nařízeno na den 10. 9. 2014 v 10:00 hod., na které byl předvolán zmocněnec žalobce K. S. na adresu, tento nebyl na uvedené adrese zastížen, zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí od 13. 8. 2014 s výzvou k vyzvednutí zásilky s poučením o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky, zásilka nebyla vyzvednuta, dne 27. 8. 2014 byla vložena do schránky.

U předvolání k tomuto jednání byl naprosto stejný postup jako u předchozího jednání, tedy sdělení na e-mailovou adresu stejnou skutečnost jako u předchozího jednání.

Stejně bylo zasíláno žalobci Uvědomění k vyjádření před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správní řád a toto bylo zasíláno na adresu bydliště žalobce ve a opět bylo sdělováno pověřenou úřední osobou na e-mailovou adresu, že úřadem byla vypravena písemnost k uvědomění obviněného k vyjádření k podkladům rozhodnutí ve věci, uvedeno stejně, že vzhledem k tomu, že e-mailová cesta není považována za bezpečnou pro přenos písemností zasílaných účastníkům řízení, tak v příloze tohoto e-mailu není zaslána.

Dne 17. 10. 2014 Městský úřad Uh. Brod vypravil pod č. j. OS-D-2056/24/14/Po rozhodnutí o přestupku, které bylo zasláno zmocněnci žalobci na stejnou adresu, jako předchozí písemnosti a správní orgán také postupoval stejným způsobem, tzn., že sdělil zástupci žalobce, že e-mailová cesta není považována za bezpečnou pro přenos písemností zasílaných účastníkům řízení, tato v příloze tohoto e-mailu není přiložena.

Pokud jde o uvedené rozhodnutí, z poštovní doručky vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí 20. 10. 2014, s výzvou k vyzvednutí a příslušným poučením, a protože nebyla vyzvednuta, 31. 10. 2014 byla vložena do poštovní schránky žalobce.

6. 11. 2014 zasílá žalobce Městského úřadu Uh. Brod (obdržel 7. 11. 2014) odvolání proti rozhodnutí, kdy uvedeno *Ve Š. 6. listopadu 2014, věc odvolání proti rozhodnutí*.

V textu je uvedeno, že z telefonického rozhovoru se zmocněnec dozvěděl, že ve věci shora uvedené spisové značky mělo již být vydáno rozhodnutí, z opatrnosti se proti tomuto rozhodnutí odvolává.

13. 11. 2014 zasílá MěÚ Uh. Brod zmocněnci žalobce Výzvu k odstranění vad podání na adresu, a upozorňuje ho prostřednictvím e-mailové adresy, že výzva k odstranění vad podání není v příloze tohoto e-mailu přiložena vzhledem k tomu, že e-mailová cesta není považována za bezpečnou pro přenos písemností zasílaných účastníkům řízení.

Na tuto výzvu nebylo nijak reagováno, poté byl spis postoupen s odvoláním obviněného z přestupku žalovanému.

Ten dne 3. 3. 2015 vydal rozhodnutí, které je předmětem tohoto přezkumu. Toto rozhodnutí bylo zasláno zmocněnci žalobce na adresu, kdy dle prohlášení doručujícího orgánu byla zásilka uložena a připravena k vyzvednutí, byla zanechána výzva k vyzvednutí uložené zásilky s patřičným poučením, zásilka nebyla vyzvednuta a byla proto vložena do schránky dne 17. 3. 2015.

22. 5. 2015 v 10:30 hod. byl sepsán na MěÚ Uh. Brod Záznam o nahlédnutí do spisu, z něhož vyplývá, že v uvedený den a hodinu se dostavil před správní orgán MěÚ Uh. Brod zmocněnec žalobce K. S., požádal o nahlédnutí do správního spisu pod č. j. OS-D/2056/14/Po, což mu bylo ze strany správního orgánu umožněno.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Podle § 19 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

Podle odst. 4 § 19 do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1 písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.

Podle § 19 odst. 8 správní řád písemnosti uvedené v odst. 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti

potvrdí adresát datovou zprávou podepsanou adresátem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odst. 9), doručí správní orgán písemnost, jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

Podle § 19 odst. 9 správního řádu, pokud nebyla možnost doručit písemnost doručovanou na elektronickou adresu adresáta podle odst. 3 nebo 8, protože se datová zpráva vrátila jako nedoručitelná, učiní správní orgán neprodleně další pokus o její doručení.

Podle § 20 odst. 1 správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3) na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoliv bude zastižena.

Podle § 23 odst. 1 správního řádu nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

Podle § 23 odst. 3 písm. b) správního řádu písemnost se uloží u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.

Podle § 23 odst. 4 správního řádu adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy, a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Podle § 23 odst. 5 správního řádu zároveň s oznámením podle odst. 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá a jeho adresu.

Podle § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný své rozhodnutí zmocněnci žalobce doručoval zákonným způsobem a rozhodnutí žalovaného nabylo skutečně právní moci dne 16. 3. 2015, tak jak je žalovaným vyznačené na jeho rozhodnutí.

Je sice pravdou, že zmocněnec žalobce sdělil ve svém podání z 28. 6. 2014 (doručeno MěÚ Uh. Brod 30. 6. 2014) žádost o doručování na e-mailovou adresu ..., když předtím v plné moci doručené MěÚ Uh. Brod o dva dny dříve, 26. 5. 2014 uvedl doručovací adresu

Již to, že zmocněnec žalobce za dva dny sdělí jinou doručovací adresu, a to doručovací adresu s diakritickým znaménkem, je při nejmenším velmi zvláštní, neboť zmocněnec žalobce

dobře musel vědět, na jakou e-mailovou adresu chce doručovat, a také věděl, že doručování na e-mailovou adresu s diakritickým znaménkem je pro správní orgány mnohem složitější než doručování na e-mailovou adresu bez diakritického znaménka, a že v dřívější době doručování na takovou adresu ze strany správních orgánů z technického hlediska nebylo vůbec možné. Musel tedy vědět, že doručování na adresu rozhodně nemůže přispět k urychlení komunikace mezi správním orgánem a zmocněncem, že naopak to při komunikace mezi správním orgánem a zmocněncem způsobí potíže.

Správní orgán I. stupně i žalovaný, ale i Krajský soud v Brně dobře ví, že v případě K. S. se jedná o obecného zmocněnce, který je spojen i s některými dalšími zmocněnci, např. P. K., Ing. M. J., kteří zcela běžně zastupují v přestupkových řízeních před správními orgány, když žaloby k soudu pak podává advokát Mgr. J. T. Všichni tyto obecní zmocněnci se uváděním doručovacích adres, e-mailových adres s diakritickým znaménkem snaží nikoliv urychlit řízení, ale právě naopak se snaží při doručování činit komplikace, když soud rovněž toto jednání hodnotí jako obstrukční, a to i v daném případě.

Při doručování rozhodnutí žalovaného, žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když žalobci doručoval rozhodnutí na jeho adresu uvedenou v evidenci obyvatel, a to, a to z toho důvodu, že správní orgán I. stupně při veškeré své komunikaci se zmocněncem sice zasílal veškeré písemnosti na stejnou adresu, nicméně vždy na e-mailovou adresu zmocněnci žalobce sdělil, že písemnost není jako příloha e-mailu zasílána a z jakého důvodu, přičemž zmocněnec žalobce nikdy nepotvrdil převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná.

Podle ust. § 19 odst. 8, poslední věta, lze v takovém případě doručit písemnost, jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

Přesně takováto situace nastala při doručování rozhodnutí žalovaného na adresu trvalého bydliště zmocněnce, když správní orgán, tedy žalovaný, z připojeného spisu správního orgánu I. stupně věděl, že zmocněnci žalobce bylo v průběhu správního řízení doručováno na adresu trvalého bydliště, na e-mailovou adresu mu však bylo sděleno, proč se tak děje, tedy proto, že doručení prostřednictvím sděleného e-mailu (....) nepovažuje správní orgán za bezpečnou cestu pro doručení písemnosti, a protože zmocněnec nikdy nepotvrdil převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, doručoval žalovaný zákonným způsobem, když rozhodnutí doručil zmocněnci žalobce tak, jakoby o doručování prostřednictvím e-mailu ani nepožádal.

Soud věc vyhodnotil stejně jako žalovaný, že ze strany zmocněnce žalobce se jednalo vysloveně o jednání obstrukční, jednání, které nemělo rozhodně cílit k tomu, aby byla urychlena komunikace mezi správními orgány a zmocněncem žalobce, ale právě naopak.

Soud zde pak odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 10As 5/2016-36 ze dne 30. března 2016, kde v bodě /18/ je uvedeno. *Tato argumentace však vůbec neodpovídá právním závěrům uvedeným v rozsudku, č. j. 9As 60/2015-39. Tam Nejvyšší správní soud rozlišil dvě situace, které mohou v rámci žádosti účastníka o doručování na elektronickou adresu nastat. Pokud účastník požádá o doručování písemností na jím zvolenou elektronickou adresu, správní orgán žádost posoudí podle § 19 odst. 3 správního řádu, tj. posoudí, zda žádaný způsob doručování přispěje k urychlení řízení, nebo zda jsou zde jiné opodstatňující důvody. Dospěje-li správní orgán k závěru, že doručování na elektronickou*

adresu k urychlení řízení nepřispěje (a neshledá ani žádné jiné důvody opodstatňující takové doručování, resp. účastník řízení ani žádné takové důvody netvrdí), je oprávněn účastníkovi na požadovanou elektronickou adresu písemnosti nezasílat (a doručovat, jakoby účastník o doručování na elektronickou adresu vůbec nepožádal).

Soud tedy uzavírá, že doručování na zvolenou elektronickou adresu zmocněnce žalobce správní orgán posoudil dle § 19 odst. 3 správního řádu a dospěl k závěru, a to i z jiných řízení s uvedeným obecným zmocněncem, že tento způsob komunikace, doručování, k žádnému urychlení nepřispěje, ale právě naopak, a proto zmocněnci žalobce zasílal na adresu trvalého bydliště, tak jakoby zmocněnec o doručování na elektronickou adresu vůbec nepožádal.

Věc pak soud zhodnotil tak, že žaloba nebyla podána ve lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 s.ř.s. (do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení) a žaloba proto důvodná není, žaloba není podána včas. Rozhodně nelze vycházet z toho, že zmocněnci žalobce bylo rozhodnutí doručeno až dne 22. 5. 2015, kdy se s ním seznámil u správního orgánu.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci žalobce neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, a pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. března 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně